

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.147/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (felperesi képviselő címe.; ügyintéző: dr. Hellényi Áron ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím2) **felperesnek**, a alperesi képviselő (alperesi képviselő címe.; ügyintéző: dr. Furulyás Ibolya ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 24.M.70.093/2020/32. számú ítélete ellen, az alperes 36. számú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem érintett részét nem érinti, a fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget, valamint az államnak – külön felhívásra – 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felek több alkalommal határozott idejű munkaszerződést kötöttek. A felperes feladata 2013. július 14-én gerendákra négy sorban felakasztott grill tepsik porfestése volt. A porfestés megkezdése előtt az alsó sorban lévő tepsik igazítását végezte, amikor a perifériás látóterében egy tepszi mozgását észlelte, a kezét reflexszerűen a feje fölé emelte, az egyik tepszi éles pereme a kezéhez ütődött és a jobb kézfején vágásos sérülést okozott. A balesetnek szemtanúja nem volt.

[2] Az alperes által a 2014. március 12-én készült, majd 2014. szeptember 17-én kiegészített munkabaleseti jegyzőkönyv szerint, a balesetet a sérült automatikus védekező reakciója, annak ereje és a termék éles széle együttesen okozta. Az egyéni védőeszköz alkalmassága rovatban „1”-es kódszámot rögzített.

[3] A baleset következtében a felperes a jobb kéz II-es ujj mindkét fesztő ínjának átvágása, a III-as és IV-es fesztő ínak átvágása, kézháti vágott seb sérüléseket szenvedett el.

[4] A balesetet követően a név1 Kórház Sürgősségi Ambulanciáján a II-es, III-as és IV-es fesztő inakat a csuklóízület magasságában direkt ínvarrattal látták el. Gipszsín felhelyezését követően a kórházból 2013. július 11-én bocsátották el a felperest. A gipsz eltávolítása után a felperes gyógytornára járt, majd a 2013. október 16-ai kontrollvizsgálaton az orvos rekonstrukciós műtétet javasolt. A név1 Kórházban 2013. november 12-én elvégzett műtét során a II-es és III-as ujj fesztő ínját a csuklóízületet mozgató fesztő ínhöz, a IV-es ujj fesztő ínját az V-ös ujj fesztő ínjához varrták, majd gipszrögzítést alkalmaztak.

[5] A felperes a balesettel összefüggésben 20%-os egészségkárosodást szenvedett, sérülése maradványállapot mellett gyógyult, az állapota végleges, abban javulás vagy romlás nem várható.

[6] A felperes 2013. július 10-étől 2015. március 20-áig baleseti táppénz ellátásban részesült. Kormányhivatala a 2015. október 13-án kelt BPL-534/3468-11/2015. számú határozatában a 2015. március 21-étől 2017. március 20-áig tartó időre – 20%-os baleseti eredetű egészségkárosodására tekintettel – havi 9.575 forint baleseti járadékot állapított meg a felperes részére.

[7] A felperes munkaviszonyát az alperes 2014. május 31. napjával felmondással megszüntette. A keresőképtelenség leteltét követően a felperes több munkaviszonyt is létesített.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[8] A felperes keresetében 8.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozott arra, hogy a baleset az alperesnél végzett munka közben érte, sérülését egy nem megfelelően rögzített acéltepsi okozta, ami a fejére esett volna, ha kézzel nem hárítja el. Sérült az élethez, testi épséghez, egészséghez való joga, csökkent a munkaképessége, végzettségének megfelelő fizikai munkát végezni nem tud, a balesetből eredő problémája más munkavégzésben is gátolja, ezért gyakran kellett munkahelyet váltania.

[9] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[10] Hivatkozott arra, hogy a balesetet kizárólag a felperes elháríthatatlan magatartása okozta, így mentesül a kártérítési felelősség alól. Előadta, hogy mindent megtett a biztonságos munkavégzés feltételeinek biztosítása érdekében, a munkavállalóknak a munkavédelmi oktatást megtartotta, a megfelelő védőeszközöket a rendelkezésükre bocsátotta, azok használatát rendszeresen ellenőrizte. A felperes nem tartotta be a munkavédelmi előírásokat, a balesetkor a kesztyűt nem viselte, a tepsik igazgatását nem felülről, hanem logikátlan módon alulról kezdte, és reflexszerűen a perifériás látóterében megjelenő mozgó tepszi felé nyúlt.

[11] Előadta továbbá, hogy a közigazgatási eljárásban kirendelt igazságügyi munkavédelmi szakértők is megállapították, miszerint a baleset bekövetkezéséhez a felperes szabályszegő magatartása vezetett.

[12] Az alperes ezenkívül arra is hivatkozott, hogy a keresetösszege el túlzott, figyelemmel arra, hogy a felperes végzettsége idegenforgalmi technikus, így ebben a munkakörben tovább tudna dolgozni.

Az elsőfokú bíróság határozata

[13] Az elsőfokú bíróság a keresetet jogalapjában teljes mértékben, összegezésében részben alaposnak ítélte meg, így 3.000.000 forint nemvagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest.

[14] A jogalap vonatkozásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperest munkavégzés közben érte a baleset. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 40.§ (1) bekezdésére és az 55. § (1) bekezdés b) pontjára, miszerint a munkafolyamatot, a technológiát, a munkáltatónak kell meghatározni és arra a munkavállalót ki kell oktatni. A lefolytatott bizonyítási eljárás során az alperes nem vitatta azt a felperesi előadást, miszerint arra nem volt szabály és a betanulás során sem hangzott el, hogy a ferdén álló termékek igazítását honnan kell kezdeni, így e vonatkozásban a felperes szabályszegő magatartására az alperes alappal nem hivatkozhatott.

[15] Az elsőfokú bíróság a kesztyű hiányával kapcsolatban a következőket állapította meg: A munkabaleseti jegyzőkönyv szerint az egyéni védőeszközök mellett „1”-es kódszám

került rögzítésre, amelynek jelentése „alkalmas, rendeltetésszerűen használták”. tanú4 tanú előadta, hogy a műszak kezdetekor a felperes védőeszközöket, a kesztyűt is viselte, de arról nem tudott nyilatkozni, hogy a balesetkor rajta volt-e, mivel ő maga nem is volt jelen a munkahelyen. A per során az alperes nem tudta egyértelműen beazonosítható módon megjelölni, hogy milyen kesztyűt biztosított a munkavégzéshez. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő2 és szakértő3 igazságügyi munkavédelmi szakértők véleménye ellentmondásos volt.

[16] A fentiek alapján a bíróság nem látta megállapíthatónak, hogy a felperes a kötelezettségét vétkesen megszegte, mivel az alperes nem bizonyította, hogy a kár bekövetkezése kizárólag a felperes magatartására volt visszavezethető. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint annak nem volt jelentősége, hogy a tepsit valóban felsőbb sorból esett le, vagy egy felakasztott mozgó tepsit a felperes a perifériás látóterében ilyenként érzékelt. A tanúk előadták, hogy a munkavégzés során előfordult, hogy a munkadarabok az akasztékról leakadtak, leestek.

[17] A fent kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes teljes kártérítési felelőssége fennáll a baleset bekövetkezéséért.

[18] A nem vagyoni kártérítés összegszerűsége vonatkozásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperest a baleset 43 éves korában érte, azt megelőzően fizikai munkára alkalmas volt. A balesetben a jobb keze sérült, két műtéten és több hónapos utókezelésen kellett átesnie, 20%-os baleseti eredetű egészségkárosodást szenvedett el. A balesetben elszenvedett sérülés a jobb kéz funkciójának csökkenésével jár, amely a felperest a könnyű munkavégzésben nem akadályozza, azonban közepes és nehéz fizikai munkát végezni nem tud, így a károsodás jellegéből adódóan a kétkezi precíziós munkában is enyhe fokban nehezített.

[19] A nem vagyoni kártérítés összegének a meghatározásakor a bíróság figyelembe vette, hogy a felperes egészsége a munkaviszonyával összefüggésben károsodott, sérülése maradványtünettel gyógyult, ami a mindennapi életvitelét, munkavégzését megnehezíti, ugyanakkor nem teljesen munkaképtelen, ezért a felperest ért nem vagyoni hátrány kompenzálására 3.000.000 forintot tartott megfelelőnek.

[20] Az elsőfokú bíróság mellőzte tanú4 tanúkenti kihallgatását, figyelemmel arra, hogy a közigazgatási eljárásban a tanú meghallgatását tartalmazó jegyzőkönyv az iratok közé csatolásra került. A jegyzőkönyv szerint pedig a tanú a meghallgatásakor előadta, hogy a baleset idején nem tartózkodott a munkahelyén.

[21] A bíróság mellőzte továbbá az igazságügyi szakértő véleményének kiegészítésére, illetve új szakértő kirendelésére vonatkozó alperesi bizonyítási indítványt. A

szakértő a szakvéleményt a megadott határidő alatt elkészítette, abban a bíróság által feltett kérdéseket megválaszolta, továbbá közölte az egyéb, szükségesnek tartott megállapításait. A szakvélemény egyértelmű, szabatos, a szükséges mértékben indokolt és mindenben megfelel az irányadó jogszabályoknak.

[22] Az alperes szakértői véleménnyel kapcsolatos kifogásai teljes mértékben alaptalanok. A szakértő olyan kérdésekben, amelyek megválaszolására nem kérték, illetve azt a felek sem indítványozták, nem nyilváníthatott véleményt, a jogkérdésben pedig nem foglaltatott állást.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[23] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára az eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt.

[24] Másodsorban kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára azzal, hogy szükséges a teljes bizonyítás megismétlése, illetve annak kiegészítése.

[25] Harmadsorban kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a felperes keresetét utasítsa el, valamint kötelezze perköltség megfizetésére.

[26] Az alperes az elsődleges fellebbezési kérelemmel kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 221.§ (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettséget, mely lényeges eljárási szabálysértésnek minősül. Az ítélet indokolásából az alperes által tett nyilatkozatok kimaradtak, az alperesi állításokra az elsőfokú bíróság nem reagált, az alperesi beadványokban foglaltakról nem tesz említést.

[27] A másodlagos fellebbezési kérelemmel kapcsolatban előadta az alperes, hogy az orvosszakértői vélemény nem felelt meg az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek, ezért alkalmatlan arra, hogy abból ügydöntő jogi következtetéseket vonjon le az elsőfokú bíróság. Sérelmezte, hogy az alperes nyilatkozatát a szakértői véleményre vonatkozóan az elsőfokú bíróság mellőzte. Az alperes a szakértői véleményre tett észrevételeket és azzal kapcsolatos további bizonyítási indítványokat teljes terjedelemben, változatlan formában fenntartotta.

[28] Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 206. §-át azzal, hogy a becsatolt bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte. Előadta, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.M.623/2016. számon jogerős ítéletet hozott, melyben megállapítására került, hogy a baleset bekövetkezte a jelen per felperesének felróható. Ennek következtében a 23. M.623/2016.számú perben született jogerős döntés, ítélt dolog res iudicata, amelytől a jelen bíróság nem térhetett volna el.

[29] A munkavédelmi előírásokkal kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az „1”-es kód nem kifejezetten a kesztyű viselését jelenti, hanem azt, hogy munkavédelmi ruházat és cipő volt a felperesen. Ez alapján egyértelműen megállapítást nem lehet arra tenni, hogy a felperes viselt kesztyűt, főleg azért nem mivel maga a felperes nyilatkozott úgy, hogy nem volt rajta kesztyű.

[30] Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt a bizonyítási indítványának, miszerint tanúként hallgassa meg tanú3 munkavédelmi szakértőt, aki a baleseti jegyzőkönyvet kitöltötte.

[31] Előadta, hogy külön gondot fordított arra, hogy munkavállalói ki legyenek oktatva arra, hogy a porfestő részlegen, ha valami esne feléjük, akkor a kezükkel nem „hadonászhatnak”, hanem azonnal ugorjanak el onnan. Nem számít, hogy az adott tárgy a földre esik és megrongálódik, az a lényeg, hogy a munkavállalónak ne essen baja. Ezen kioktatás ellenére a felperes nem így cselekedett.

[32] Ezenkívül hivatkozott arra, hogy a 2021. június 28. napjára kitűzött tárgyalásra az alperes idézése nem volt szabályszerű, az elsőfokú bíróság nem tartotta be a nyolcnapos tárgyalási időközt. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére tárgyalást tartott, a tanács tagjainak személyében változás állt be, az iratismertetésre pedig az alperes érdemben nem tudott nyilatkozni. Az elsőfokú bíróság így megsértette a Pp. 245.§ (2) bekezdésében foglaltakat.

[33] A nem vagyoni kár vonatkozásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást abban a körben, hogy a felperes megpróbált-e a végzettségének megfelelő munkát vállalni. Az ítéletben továbbá tévesen került rögzítésre, hogy a felperes munkaszerződését az alperes felmondással megszüntette. A felperes határozott idejű munkaszerződéssel volt foglalkoztatva az alperesnél, amely a határozott idő lejártát követően megszűnt, a felperesnek felróható okok miatt.

[34] A sérelemdíj megállapításánál az elsőfokú bíróság a mérlegelési körén kívül hagyta azokat a tényeket, miszerint a felperes a balesetet követően az alperest nem tájékoztatta semmiről. A munkáltató visszavárta a felperest, sőt, ha szeretné, akkor bármikor visszavenné dolgozni.

[35] Az alperes előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a körülményt, miszerint a felperes abbahagyta a rehabilitációt, így az állapotromlásába beletörődött. Hivatkozott arra, hogy a felperes leszázalékolásával kapcsolatos teljes dokumentáció hiányzik, nem képezi a jelen per tárgyát, amely pedig szükséges lett volna.

[36] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes tényállása és érdemi döntése alapján.

[37] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, több tárgyalás megtartására került sor, melyen a felperes és az alperesi ügyvezető meghallgatására is sor került.

[38] A felperes megítélése szerint a kirendelt igazságügyi orvosszakértő megalapozott véleményt adott. Továbbá a 65.M.623/2016/31. számú jogerős ítélet nem minősül res iudicátának.

[39] A felperes előadta, hogy a mentesülés körében a bizonyítási teher az alperesre hárult, melynek nem tett eleget. A meghallgatott tanúk is úgy nyilatkoztak, hogy a felperes viselt kesztyűt. A tanúk pedig alátámasztották azon előadását, miszerint a tepsik előre ki nem számítható módon leestek. Életszerűtlen az alperes azon védekezése, miszerint a felperesnek el kellett volna ugrania a leeső tepszi előtt.

[40] A fentiek alapján a felperes álláspontja szerint az alperes köteles a bekövetkezett kár miatti kártérítés megtérítésére.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[41] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a bizonyítási eljárást lefolytatta és az érdemi döntésével is egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253.§ (2) bekezdése alapján helyes indokai alapján helyben hagyta.

[42] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során az alábbiakra mutat rá:

Res iudicata

[43] Az alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.M.623/2016.számon jogerős ítéletet hozott, ezért attól eltérni nem lehet, az elsőfokú bíróság ítéletét res iudicatának kell értékelni.

[44] A Pp. 229.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódjait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a 23.M.623/2016.számú perben a Alperes1 volt a felperes, Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala az alperes és a per tárgya társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata volt. Ennek következtében a 23.M.623/2016/31. számú perben hozott ítélet és annak tényállása nem köti a jelen bíróságot, nem minősül res iudicatának.

Munkavédelmi előírások betartása

[45] Az alperes arra hivatkozott, hogy a munkavédelmi előírásokat és szabályokat maximálisan megtartotta.

[46] A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 40 § (1) bekezdése és az 55. § (1) bekezdés b) pontja szerint a technológiát a munkáltatónak kell meghatározni és arra a munkavállalt ki kell oktatnia. A felperest a munkaszerződése szerint betanított munkásként alkalmazta a munkáltató, a későbbiekben bízta meg a porfestési munkálatokkal. A felperes 2012. december 09-én vette át a munkavédelmi eszközöket.

[47] A 2012. december 17-én tartott munkavédelmi oktatás az alábbiakat tartalmazta: „A festendő termékek megfelelő szerszámra történő felfüggesztése, az előkezelő berendezések kezelése, késztermékek megfelelő csomagolása, porfestési gyakorlatok ismertetése.”

[48] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkáltató által nyújtott munkavédelmi oktatás nem tartalmazott előírást arra vonatkozóan, hogy mi a teendő abban az esetben, ha leesik a tepszi. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes csak hivatkozott azon munkáltatói utasításra, miszerint amennyiben leesik valami a porfestő részlegen, akkor a kezükkel nem „hadonászhatnak”, hanem azonnal ugorjanak el onnan. Az alperes az eljárás során ezen munkáltatói utasítást nem bizonyította, de a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem is felel meg a munkavédelmi előírásoknak.

[49] A tanúk egybehangzó nyilatkozatot tettek, miszerint több alkalommal előfordult, hogy leestek a tepsik. Bár a munkáltatónak tudomása volt arról, hogy ilyen esetek megtörténtek, azonban mégsem tett semmit annak érdekében, hogy az egészséges és biztonságos munkavégzést biztosítsa.

[50] Az alperes indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság hallgassa meg tanú3 munkavédelmi szakértőt, aki a baleseti jegyzőkönyvet kitöltötte, de ezen indítványáról az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

[51] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 23.M.623/2016/6.számú eljárása során meghallgatta tanú7, mely meghallgatásról készült jegyzőkönyv becsatolásra került. A másodfokú bíróság a tanú meghallgatása vonatkozásában elsődlegesen arra mutat rá, hogy a tanú nem volt jelen a balesetnél. A tanú meghallgatása során előadta, hogy többször telefonon beszélt a sérülttel, majd a későbbiekben találkozott vele személyesen, így jutott tudomására a baleset. Bár tanú3 úgy nyilatkozott, hogy a sérülten nem volt védőkesztyű, a másodfokú bíróság nem fogadta el ezen előadását, figyelemmel arra, hogy nem volt jelen a balesetnél. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes egyébként nem indokolta meg, hogy miért lett volna szükséges tanú3 meghallgatása ismételten.

[52] Bár az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy miért nem adott helyt az alperes bizonyítási indítványának, ez nem minősül olyan mértékű eljárási szabálysértésnek, amely miatt az ítélet hatályon kívül helyezése lenne indokolt.

[53] Az alperes hivatkozott arra, hogy a munkabalesetről készült jegyzőkönyvben rögzített „1”-es kód arra vonatkozott, hogy a baleset bekövetkezésekor munkavédelmi ruházat és cipő volt a felperesen. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az „1”-es kód azt jelentette, hogy a munkaruházatot hiánytalanul, kesztyűvel viselte a felperes, mivel ennek ellenkezőjét nem rögzítette a munkáltató.

[54] A másodfokú bíróság ugyanakkor rámutat azon ellentmondásos alperesi nyilatkozatra, miszerint „maga a porfúvás védőkesztyűt nem igényel, de védőkesztyűre szükség van ott, ahol a tárgyhoz a munkavállalónak hozzá kell érnie.” (24.M.70.093/2020/7.). Amennyiben a felperesnek a porfúvási tevékenységhez nem kellett védőkesztyűt viselnie, nyilvánvalóan nem is követett el mulasztást, ha esetlegesen nem viselte a védőkesztyűt. A perbeli balesetet azonban senki nem látta, a munkáltató az „1”-es kódot rögzítette, ezért életszerű, hogy a felperes viselte a védőkesztyűt.

[55] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az orvosszakértői véleményt elfogadta. Az alperes azonban csak általánosságban hivatkozott arra, hogy a szakértői vélemény nem felel meg a jogszabály által előírt követelményeknek.

[56] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a szakértői vélemény egyértelmű, szabatos, a szükséges mértékében indokolt, mindenben megfelel az igazságügyi szakértőknek szóló 2016. évi XXIX. törvény (Szaktv.) 47.§ (4) bekezdésében foglaltaknak. Figyelemmel arra, hogy az alperes a fellebbezésében a szakértői véleménnyel kapcsolatos új indokot nem adott el, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokolását teljes egészében elfogadta.

[57] Az alperes hivatkozott arra, hogy a 2021. június 28. napjára kitűzött tárgyalásra az idézése nem volt szabályszerű.

[58] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság az igazolási kérelmet elutasította a 24.M.70.093/2020/41.számú végzésével. A Fővárosi Ítéltábla az 1.Mpkf.35.012/2022/3.számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[59] Az alperes fellebbezése megalapozatlan abból a szempontból is, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltakat megsértette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság rendkívül részletesen, minden körülményre kiterjedően megindokolta a döntését. A másodfokú bíróság egyébként rámutat arra, hogy az alperes konkrét kifogást nem is terjesztett elő abban a vonatkozásban, hogy az elsőfokú bíróság mely tény nem értékelt az ítéletében.

Nem vagyoni kár

[60] Megalapozatlan az alperes azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítási eljárást, hogy a felperes megpróbált a végzettségének megfelelő munkát végezni.

[61] Az elsőfokú eljárás során az alperes számtalan orvosi igazolást, ambuláns lapot csatolt arra vonatkozóan, hogy rendszeresen eljárt a számára előírt kezelésekre. Az elsőfokú, és a másodfokú bíróság által elfogadott igazságügyi szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta azt a felperesi nyilatkozatot, hogy a fizikai munka elvégzésében akadályoztatva van, ezáltal a munkavállalási lehetőségei szűkültek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelt, amikor a sérelemdíj összegét megállapította.

[62] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a sérelemdíj elbírálása kapcsán nincs jelentősége annak, hogy a felperes munkaviszonya milyen módon szűnt meg, illetve, hogy a balesetet követően az alperest nem tájékoztatta az egészségi állapotáról. Nem fogadható el az alperes azon hivatkozása, miszerint a felperes bármikor visszamehetne dolgozni a munkáltatóhoz, hiszen a fizikai állapota nem lehet akadály, mivel a felperessel azonos munkakörben dolgozott egy munkavállaló, akinek egy keze van és a feladatát maradéktalanul el tudta látni. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény egyértelmű, hogy a balesetben elszenvedett sérülés a jobb kéz funkciójának csökkenésével jár, mely a felperest a könnyű munkavégzésben nem akadályozza, azonban közepes és nehéz fizikai munkát nem tud végezni és a károsodás jellegéből adódóan a két kézi precíziós munkában is enyhe fokban nehezített. A fentiek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó körülményeket helytállóan mérlegelte és az érdemi döntésével is egyetértett a sérelemdíj vonatkozásában is.

Záró rész

[63] A másodfokú bíróság a pervesztes alperest a Pp.78. §-a alapján kötelezte a perköltség viselésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg.

[64] Az alperes a fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján köteles megfizetni.

[65] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[66] Az ítélet elleni fellebbezési lehetőségét a Pp. 233.§-a zárja ki.

Budapest, 2022. július 14.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró